

Anna Kattan **Stanford University Innovation Journalism Program 2009**

Stanfordin Innovation Journalism -ohjelma kesti yhteensä noin kuusi kuukautta. Ohjelma alkoi Palo Altoissa, Kaliforniassa, jossa vietimme ensimmäiset kolme viikkoa helmikuussa 2009. Kalifornian jaksossa oli kaksi pääteemaa: mitä innovaatiot ovat ja miten toimittajat voivat kirjoittaa innovaatioista. Lisäksi kuulimme myös miten innovaatioilla on ollut valtava vaikutus meidän omaan alaan.

Kolmen Kalifornian-viikon aikana meillä oli kokopäiväisiä luentoja, joissa kerrottiin innovaatiosta erityisesti Piilaakson näkökulmasta, alueen historiasta, ja media-alan tilasta Yhdysvalloissa. Kuulimme, että Piilaakso on ainutlaatuinen paikka innovaatioiden synnylle, koska ensimmäisessä yrityksessään epäonnistuneet saavat mahdollisuus yrittää menestyä monta kertaa. Puhuimme myös siitä, mitä tapahtuu media-alalle kun ihmiset lukevat lehdet netissä ilmaiseksi. Teemaan liittyen keskustelimme myös siitä, missä määrin innovaatiot voivat pelastaa media-alan. Vastauksena tähän kysymykseen oli: emme tiedä vielä.

Suurimman osan kolmen viikon kurssista vietimme luokkahuoneessa Stanfordin kauniilla kampuksella, mutta ehdimme myös käymään sanomalehti San Francisco Chronicle ja tekniikkalehti Wiredin toimistoissa. Erityisesti San Francisco Chroniclella menee taloudellisesti hyvin huonosti, mikä näkyi vierailijoille konkreettisesti tyhjinä työpöytinä.

Ensimmäiset kolme viikkoa kampuksella kuluivat hyvin nopeasti, mutta kokonaisuutena Stanfordin aika oli erittäin hyvä alkupala ennen ohjelmaan sisältyvän työharjoittelun alkamista.

Työharjoittelu New Yorkissa

New Yorkissa minä ja toinen suomalainen toimittaja olimme työharjoittelijoina Fortune-lehdessä. Fortune on yksi maailman johtavia talouslehtiä ja sitä voi kuvata vanhana medianä. Silti Fortunella on erinomaiset internet-sivut, joihin toimituksessa panostetaan. Vaikka paine julkaista hyvää nettisisältöä oli kova, kaikkien fortunelaisten päätavoitteena oli tehdä maailman parasta paperista aikakauslehteä.

Taantuma näkyi myös vakavaraisessa Fortunessa. Paikalliset työkaverit kertoivat miten ohueksi lehti oli viime aikoina muuttunut. Kuulimme myös, että ennen saapumistamme toimittajia oli lomautettu, ja huhut lisäleikkauksista olivat päivittäistä kahvitaukokeskustelujen raaka-ainetta.

Esimiehemme oli Fortuneen teknologiasivujen päätoimittaja, mikä sopii erinomaisesti innovaatiojournalismi-ohjelman tavoitteeseen. Pääsimme kirjoittamaan paitsi yritysmaailman innovaatioista myös siitä, miten innovaatiot auttavat tavallisia ihmisiä.

Itse kirjoitin muun muassa genetiikasta, Yhdysvaltojen terveysjärjestelmästä ja internetistä. Jutut perustuivat useimmiten puhelinhaastatteluihin, joiden järjestely oli oma tehtävänsä. Hieman toisin kuin Suomessa, oikeiden ihmisten etsiminen langan päähän saattoi olla todella hankalaa - joskin hyvin opettavaista. Virallisesti työpäivä kesti kahdeksan tuntia, mutta usein päivä venyi käytännössä kymmeneen tuntiin.

Juttuni ilmestyivät netissä noin kaksi kertaa kuussa. Omien juttujeni lisäksi autoin Fortuneen toimittajia aika ajoin muun muassa etsimällä faktoja heidän juttujensa tueksi.

Fortunessa kävi myös paljon yrityksiä vierailulla kertomassa itsestään. Harjoitteluni aikana esimerkiksi Google, Yahoo, ja Netscapen perustaja Marc Andreessen tulivat toimitukseen kertomaan toiminnastaan ja uusista bisneksistään.

Luulen, että oma kokemukseni oli jossain määrin erilainen kuin niillä kurssitovereillani, jotka olivat töissä pienissä aloittelevissa online-lehdissä: Fortune oli perustettu vuonna 1930 ja sillä on todella hyvä maine USA:ssa.

Stanfordin konferenssi

Huhtikuun aikana suunnittelin oman workshopin toukokuuseen Stanfordin-konferenssiin. Konferenssi kesti kolme päivää, ja kaikki ohjelmaan osallistuvat opiskelijat järjestivät 1,5 tuntia kestävä workshopin innovaatiojournalismista. Itse koin, että workshopien järjestäminen New Yorkista käsin oli jokseenkin haastavaa. Loppujen lopuksi onnistuin kuitenkin löytämään netin avulla journalisteja jotka asuvat Piilaaksossa kertomaan aiheesta "How to cover biotech innovation."

Kutsuin kolme toimittajaa jotka kertoivat kokemukseensa biotekniikan alalla. Heillä oli paljon vinkkejä miten voi raportoida biotekniikasta. Toisaalta he kertoivat, että heidän oma työnsä on muuttunut paljon viime aikoina. Nykyisin toimittajan täytyy kirjoittaa juttuja monista eri aiheesta, ottaa kuvia ja jopa käyttää videokameran. Toimittajien pitää siis olla moniosaajia myös USA:ssa ja Piilaaksossa.

Matka itärannikolle

Kesäkuussa oli vuorossa yhteinen matka itärannikolle. Muut fellowit matkustivat New Yorkiin, jossa Fortuneen toimittajat kertoivat meille lehden historiasta ja nykytilanteesta. New Yorkissa kävimme myös uutistoimisto Bloombergin toimistossa ja kuulimme tiedelehti Seedin toimittajilta. New Yorkista jatkoimme pääkaupunki Washingtoniin, jossa kävimme ohjelman lopuksi tutustumassa kansalliseen tiedeakatemiaan (National Academy of Sciences). Washingtonin matkan jälkeen palasin vielä New Yorkiin ja Fortuneen kolmeksi viikoksi, ja kirjoitin vielä viimeisen juttuni kantasolututkimuksen uusista tuulista.

Olin kaiken kaikkiaan hyvin tyytyväinen innovaatiojournalismiohjelmaan. Olen niin ikään kiitollinen HSSlle mahdollisuudesta opiskella ja tehdä töitä yhdysvaltalaisen innovaatiojournalismin parissa.